

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

IX. Vt nullus iudicetur aut damnetur, priusquam accusatores praesentes habeat, induciasque accipiat: nec extra prouinciam fiat prima discußio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

num de pusillis istis, melius est ut suspendatur mola a smaria in collo eius, & demergatur in profundum maris. Et item: *Beatus* Math. 11. Luc. 7. *qui non fuerit scandalizatus in me.* Ille procul dubio scandalizatus est in Deum, qui eius scandalizat episcopum vel sacerdotem. Et multa talia, quæ hic non inferuntur, ne nimis proluxa efficiatur epistola. Monentes quoque instruere debetis memoratos vicinos vestros, ut a talibus se subtrahant, & quæ illicite contra præfixos fratres egerunt, cito corrigant. Et quos nobis inconsultis læserunt, plena satisfactione sanent, & cito sibi eos reconcilient, si noluerint apostolicæ sedis suscipere censuram. Nam si quid fortasse in eos aut contra eos emerferat, nostrum fuerat expectandum examen, ut nostra (ut semper huic fuit sedi concessum priuilegium) aut condemnarentur auctoritate, aut fulcirentur auxilio. Neque enim suo pro libitu nostra debuerant iura peruadere, absque apostolicæ sedis dispositione mandante. A talibus deinceps omnes se abstineant sacerdotes, qui noluerint ab apostolicæ petra (super quam Christus, ut prædictum est, vniuersalem Math. 16. construxit ecclesiam, cui episcoporum summa iudicia atque maiores causæ, sicut paulo superius memoratum est, reseruatae sunt atque solidatae) censura ac sacerdotali honore secludi.

VIII.

Induciæ enim accusatis in criminalibus episcopis sex mensium, vel eo amplius, si necesse fuerit, concedendæ sunt: quoniam & laicis hoc permissum, nullus secularibus imbutus disciplinis ignorat: quanto magis sacerdotibus, qui superiores esse eis non dubitantur? Habetur quoque in decretis sanctorum patrum sancitum, non fore canonicum, quemquam sacerdotum iudicare vel damnare, antequam accusatores, canonicè examinatos, præfentes habeat, locumque defendendi accipiat, id est, inducias ecclesiasticas ad ablunda crimina, &c.

IX.

Nec extra propriam fiat prouinciam primo discussione accusatio, sine apostolica præceptione, cui in omnibus causis debet reuerentia custodiri, quoniam & antiqua docet hoc patrum regula, in quæ & imperialia pariter statuta concinunt. Criminum, inquit, discussio ibi agenda est,

3. quæst. 3.
Induciæ ac-
cusatis in

3. quæst. 9.
Habetur
quoque in
decret.

Ibid. Nec
extra pa-
triam.

vbi crimen admissum est. Nam alibi criminum reus prohibetur audiri. Et alibi in Canonibus præcipitur: Quæcumque negotia in suis locis, vbi orta sunt, finienda sunt, & reliqua talia & his similia, salua tamen in omnibus apostolica auctoritate, vt nihil in his definiatur priusquam ei placere cognoscatur, qua omnes suffultos esse oportet. Et si quid eis graue intolerandumque acciderit, eius semper expectanda censura. Neque enim proterue, aut stimulo suæ cogitationis impulsus, (vt sæpe actum agnouimus) detrahare aut accusare præsumat quemquam sacerdotum, quia iniuria eorum ad Christum pertinet, cuius vice legatione pro populo, Christi sanguine redempto, funguntur. Causas enim eorum, quia Dei causæ sunt, eius esse iudicio scimus referuandas, *qui valet corpus occidere, & animam mittere in gehennam. Qui dicit, Mibi vindictam, & ego retribuam. Apud quem conscientia nuda est, cui non absconduntur occulta.* Instruendi etiam omnes sunt, quoniam per nos illis Christus intonuit, non esse ouiu lapi infidias præuidere, sed pastoris. Monet ergo B. apostolus Paulus, ne de his temere leuiterq; præsumatur iudicium, de quibus nemo potest verius vel melius iudicare, quam Deus. *Tu autem, inquit, quare iudicas fratrem tuum? aut cur spernis eum? Omnes enim stabimus ante tribunal Christi.* Scriptum est enim: *Vino ego, dicit Dominus, quoniam mihi flectetur omne genu, & omnis lingua confitebitur Domino.* Itaque vnusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo. In hoc ergo non sibi quisquam temerarios ausus vsurpet, vt præter quod ad concordiam pertinet, aliud agat, vnde vnitas ecclesiæ dissipetur. Non ergo leuiter quisquam assentiat in detractio-
ne vel iudicatione vel damnatione fratrum, maximeque sacerdotum, qui proximiores sunt Deo, & qui proprio ore corpus Christi conficiunt: *quia ob hoc venit ira Dei in filios * dissidentie, qui Christum persequuntur in suis membris.* Nolite, fratres, nolite effici participes eorum, nec communicetis peccatis talium, aut infructuosis verbis illorum. *Magis autem redarguite talium cætus, qui extendere moluntur, quasi arcum, in fratres linguas suas.* Defendite ergo fratres, & omnes monete, vt armentur contra fratrum persecutores. *Confidimus autem de vobis meliora & viciniora saluti, quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instan-*

Luc. 12.
Deut. 32.
Rom. 12.
Hebr. 10.
Hebr. 4.
Ioan. 14.

Rom. 14.

Isaia 42.

Ephes. 5.

Coloss. 3.

Psal. 63.

Hebr. 5.

Rom. 3.

ria, neque futura, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundū,
neq; creatura alia, magistro gentium docente, poterit nos sepa- Hebr. 10.
rare a caritate Domini nostri Iesu Christi, quæ maxime in sacer-
dotibus & reliquis perficitur mēbris eius. Nolite itaq; amit- Iacob. 5.
tere confidentiam vestram, quæ magnam habet remunerationē. Ecce
enim iudex ante ianuā afflitit, coronas hilariter promittēs
his, qui pro eo fratribus auxilium ferunt, & oppressis suc-
currunt, atque in caritate collaborant. Quod si subtraxerit se
quis, non placebit Deo, sed * cadit, *quia non subleuauit cadētem, sed*
emarcuit. Non autem simus subtractionis in oppressionem, sed admi-
niculi in acquisitionem, & supplementū fratrum. Propter quod Ephes. 6.
assumite armaturam Dei, ut possitis resistere omnibus taliter præsu-
mētibus: & induite vos lorica m iustitiæ, calceati pedes in præpara-
tionem euangelii pacis, in omnibus sumentes scutum fidei, in quo pos-
sitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. Et galeam salutis assu- Ephes. 3.
mite, & gladium spiritus, quod est uerbum Dei, per omnem orationē 1. Cor. 1.
& obsecrationem radicati & fundati, ut id ipsum dicatis omnes, & Rom. 2.
non sint in uobis schismata, diidentes corpus ecclesiæ bo-
num & integrū in tortuosas nouitates. Monet ergo Apo-
stolus, non amplius nos inuicem temere iudicare. Teme-
re enim iudicat, si quis episcopum absque sedis apostoli-
cæ auctoritate condēnat. Cum ei (ut paulo superius præ-
libatum est) hoc specialiter priuilegium reseruatum sit. Sed Rom. 14.
hoc iudicate magis, inquit, ne ponatis offendiculum fratri uel scan-
dalum. Patenter enim his & aliis innumerabilibus decre-
torum testimoniis, omnibus manifestum est, non debere
episcopum damnari, licet eius perferretur opinio, donec
iudicium de eo nostræ apostolicæ auctoritatis, hoc est,
principis apostolorum Petri, cognoscatur; utpote quo-
niam solus & præ omnibus, creditus est atque percipere
meruit a rege regum Christo Deo clauēs regni cælorum,
ad aperiendum fidelibus & beneuolis hominibus in eum-
dem Dominum nostrum, & claudendum infidelibus &
maleuolis, atque * fir. suo- *suis sacerdotibus, & sanctæ ecclesiæ,*
rum sa- *suo precioso sanguine redemptæ, & impugnantibus siue*
cerdotū, *nocentibus. Quod utique & nos facere postulauit. Non*
quod noui aliquid nunc imperatur, sed illud quod per de-
fidiam aliquorum aut scienter aut negligenter transgredi-
tur, deinceps obseruetur ab omnibus, ut illa semper, quæ
apostolica & patrum traditione cōstituta sunt, sub metu,

Concil. Tom. 3.

N n

irrefragabili auctoritate teneantur. Scriptum namq; est in secunda ad Thessalonicenses epistola, & ad Timotheu, & Apostolo monente: *State, & tenete traditiones vestras, quas didicistis seu per verbum, seu per epistolam.* Item alibi per Prophetam: *Expectant quoq;, sicut B. Isaias intonuit, vt facerent iudicium, fecerunt autem iniquitatem, & non iustitiam, sed clamorẽ, omnes pios conturbantes.* Et hoc scire debeant, quoniam iudiciũ Dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt, licet diuitias bonitatis Dei, & sustentationis, & patientiæ contemnant, *ignorantes quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam eos adducit: secundum duritiam autem eorum & cor impenitens, thesaurizat sibi iram in die iræ & reuelationis iusti iudicii Dei, qui reddet unicuique secundum opera eius.* Et alibi scriptum est: *Ego sum Dominus Deus vester: Non facietis iniquitatem in iudicio. Non accipies personam* hominis, neque mireris vultum potentis. Ab omni iniquo verbo recedes. Innocentem & iustum non oppugnabis, neq; interficies.* Ille procul dubio facit iniquitatẽ in iudicio, qui ea sibi vindicat, quæ ei vindicare non licet. Ideo, quæ huic sanctæ sedi concessa sunt, nullus vsurpare sine eius cõsultu præsumat, qui non vult honore ecclesiastico indignus,* vt contemptor, iudicari. Itaque oportet negligentes propulsare, sed ita, vt nocentes non roborentur: & bonos improbis aut insidiatoribus fratrum resistere, ne torpore desidie oppressi, taciturnitatis teneantur obnoxii. Itaq; qui potest obuiare, & perturbare peruersos, & non facit, nihil aliud est, quam fauere eorum impietati. Nec enim caret scrupulo societatis occultæ, qui manifesto facinori desinit obuiare. *Sitis autem perfecti & integri in eodem sensu, & in eadem scientia firmati: vt per eam vias vestras dirigentes in eumdem inflexibiliter, omnibus occurratis oppressis, quia vobis creditur Dominus, ad quem accedentes lapidem viuum, ab hominibus quidem reprobatur propter talium impietatem, a Deo autem electum & honorificatum, super quem vos, tamquam lapides viui, ædificamini in domum spiritualẽ, in sacerdotiũ sanctum, offerentes spirituales hostias ipsi in odorem suauitatis.* Gratũ enim admodum est sacrificiũ Domino, oppressis omnibus subuenire: quãto magis illis, de quibus ait: *Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit, &c.* Libat quidẽ Domino prospera, qui ab afflictis & oppressis pellit aduersa. *Sed & nunc, fratres, commendamus vos Deo & verbo gratiæ eius, qui potest per-*

2. Thess. 2.
1. Tim. 3.

Ibidem 6.
2. Tim. 3.
Isaia 5.

Rom. 2.

Leuit. 19.

Dist. 17.
Huic sedi.

25. q. 3.
Qui potest
obuiare.

1. Cor. 1.

1. Pet. 2.

Luc. 10.

Mat. 20.

ficere, & dare hereditatem in omnibus sanctificatis. Ipse autem Deus pacis & consolationis, det vobis id ipsum sapere in alterutrum, & in ipso semper & in omnibus, ut unanimes, uno ore & uno corde honorificetis eum in concordiam & auxilium fratrum, qui potens Rom. 16. est confirmare omnes, & consolari secundum euangelium eius, & iuxta reuelationem mysterii temporibus æternis taciti, patefacti autem per scripturas sanctas & patrum orthodoxorum doctrinas, secundum præceptum æterni Dei, ad obediendum fidei, in omnibus cognitis nobis, soli sapienti Deo, Domino nostro Iesu Christo, cum quo Patri & Spiritui sancto gloria, honor & imperium & potestas in sæcula sæculorum. Amen. Dominus vos custodiat, dilectissimi fratres, incolumes semper. Data octauo Kalendas Nouembris, Flauio & Stilicone viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA V. DAMASI PAPÆ I.

De chorepiscopis, & qui iidem sint, aut si aliquid sint, aut nihil, & de vana superstitione eorum vitanda.

Dominis venerabilibus, fratribus, Prospero Numidiæ primæ sedis episcopo, Leoni, Reparato, Alexandro, Benedicto, Ruso, & omnibus ceteris, ubique in recta, sancta & apostolica fide consistentibus, orthodoxis episcopis, Damasus episcopus.

LICET, fratres carissimi, vobis sunt nota patrum decreta, mirari tamen non possumus vestram solertiam circa instituta maiorum, ut cuncta quæ possunt aliquã recipere dubitationem, ad nos, quasi ad caput, ut semper fuit consuetudo, deferre non desinat, ut inde capiatis responsa, unde * accepistis institutionem & normam recte viuendi. Vnde & vos non immemores Canonum esse recordamur, qui & id ipsum fieri præcipiunt. Non ut vobis sciëntiæ ecclesiasticæ regulæ aliquid desit, sed ut auctoritate sedis apostolicæ fulti, in nullo ab eius deuietis regulis. Igitur de chorepiscopis, de quibus nos consulere voluistis, quale sit eorum ministerium, aut quid eis agere liceat, aut quam auctoritatem habeant, vel si liceat eos fieri, an non, quia audiuius eos iã esse prohibitos; aut quid de his, qui iam ordinati reperiuntur, agendum sit, nil vobis certius

Concil. Tom. 3.

N n ij